

## חברה לכל החיים

אומרים על חמישים וחמש שנה שזה לא הולך ברגל, אבל זה לא נכון. הרבה מהזמן כן הלכנו ברגל ודיברנו הרבה על הכל. שיתפנו זו את זו בעבודה ובמשפחה, בחוויות ובדעות. היא הייתה אשת אשכולות. כמו שכתבה אלי גאולה לפיד מאיילת השחר, "היא הייתה כזו מולטיטאלנט ומולטי מתעניינת ומלאת שמחת חיים" ואני מוסיפה עצמאית עוצמתית. היינו טיפוסים שונים אבל היה לנו כל כך הרבה במשותף. שתינו באנו מרקע מסורתי ומתנועת הבונים, למדנו בארץ שנה לפני העלייה והמשכנו ללמוד ביחד ולחוד. שיתפנו פעולה באולפן 10 שנים ביחד אך היא השיגה אותי, כי אחר כך לימדה היסטוריה ואנגלית בעמק החולה ולימדה גם באוניברסיטת תל אביב. היו לשתינו שתי בנות והיא השיגה אותי וילדה גם בן. צעדנו בטיולים עם האולפן ואחר כך יצאנו להליכה בקיבוץ וללקט אבוקדו מידי שבת וכל הזמן דיברנו על הילדים ועל ספרים ועל המצב העגום של הפוליטיקה בארץ. בערבים אני לימדתי עברית או אנגלית, אבל היא השיגה אותי ותרגמה וערכה ספרים שלמים. וגם ציירה ועסקה בקרמיקה. היא פינקה אותי בבני משפחתה החמים והיפים, שתמיד קיבלו אותי כאחת מהם. וגם עכשיו היא השיגה אותי.

שמחה ארנולד

